

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lumbardi

Župna crkva Svetog Roka, Lumbarda

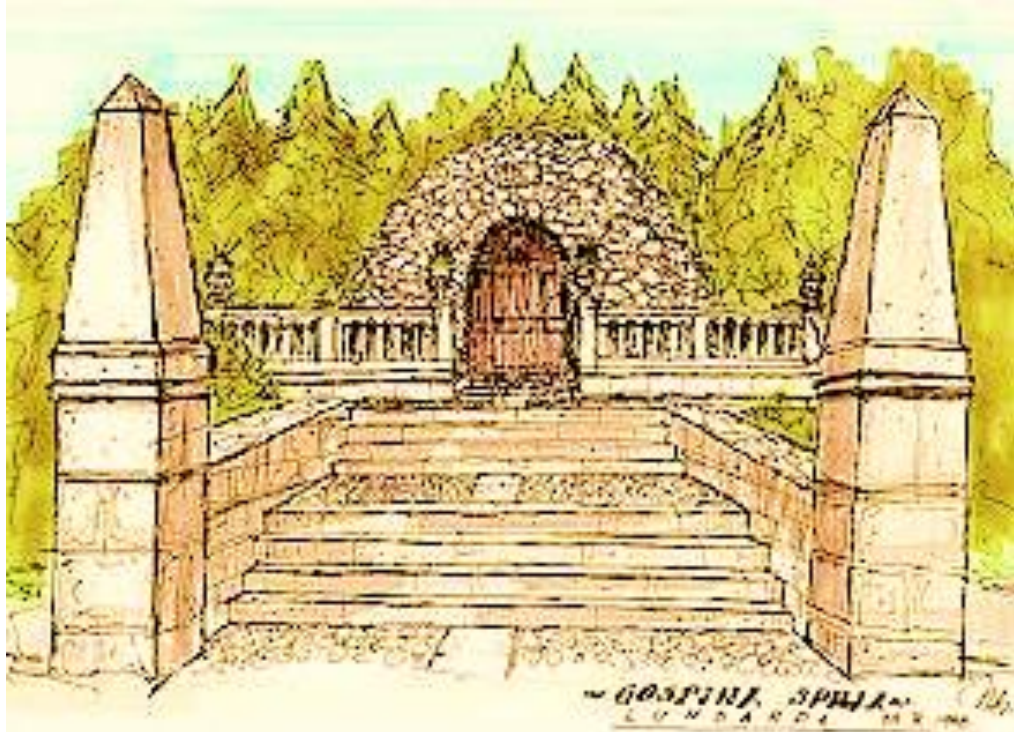
Nedjeljom: Sveta misa u 8.00 i u 10.00 sati.

Radnim danom: Sveta misa u 07.00 ili u 17.00 sati (9. i 11. veljače u 16.30 sati).

Raspored događanja kroz mjesec VELJAČU 2016.

Veljača 2016. • Godina V. • Broj 48

Preuzeto sa: <http://www.korcula.net/history/lumbarda/history.htm>

GOSPINA ŠPILJA

Jeste li znali

- da je kip Gospe Lurdske kupljen 1913. godine u vrijednosti od 400 kruna, a kip Sv. Bernardice za 200 kruna? Od tog vremena radilo se na špilji, a kip Gospe bio je u župnoj crkvi. Dana 30. rujna 1922. godine kip Gospe Lurdske bio je prenesen u špilju. Svečanost je bila veličanstvena kakvu Lumbarda ne pamti. U procesiji koja se uputila iz crkve matice u 9 sati bilo je oko 2000 ljudi te je uz glazbu i mnoštvo gostiju iz susjednih mjesta u 10.30 sati započela svečana pjevana Sveta misa uz tri svećenika koje je predvodio mjesni župnik don Niko Baničević. Propovijedao je gvardijan iz Badije o. Augustin Juničić. Cijena izgradnje špilje i okoliša sa cisternom zapala je više stotina tisuća kruna, a sve to dopriniješe mještani Lumbarde besplatno. Može se na kraju istaći da je ovaj pothvat izgradnje Gospe Lurdske u to vrijeme bio jedan od rijetkih objekata završen u potpunosti. Hvala našim precima na tome.

Don. Vlado Markić

2. veljače	Prikazanje Gospodinovo - SVIJEĆNICA	Sveta misa u 08.00 sati. Prije mise blagoslov svijeća i procesija oko crkve.
3. veljače	SVETI VLAHO – zaštitnik Grada Dubrovnika i Biskupije	Sveta misa u 08.00 sati - Blagoslov grla poslije mise.
7. veljače	5. nedjelja kroz godinu	Sveta misa u 8.00 i u 10.00 sati. Blagoslov grla na obje mise.
9. veljače	Sveta Apolonija – djevica i mučenica – zaštitnica zubobolje	Sveta misa u crkvi Sv. Barbare u 16.30 sati.
10. veljače	Čista srijeda – Pepelnica (strogi post i nemrs) - POČETAK KORIZME	Sveta misa u 17.00 sati. Blagoslov pepela i pepeljanje.
11. veljače	Blažena Djevica Marija Lurdska i Dan bolesnika	Sveta misa u špilji Gospe Lurdske u 16,30 sati.
14. veljače	1. korizmena nedjelja - Čista - Sveti Valentin	Sveta misa u 8.00 i u 10.00 sati. Pepeljanje na obje mise. U 17.00 sati Gospin plač.
19. veljače		U 17.00 sati Križni put pa misa
21. veljače	2. korizmena nedjelja - Pačista	Sveta misa u 8.00 (procesija s Presvetim) i u 10.00 sati (pro populo). U 17.00 sati Gospin plač.
22. veljače	Katedra Sv. Petra	Sveta misa u 17.00 sati.
26. veljače		U 17.00 sati Križni put pa misa.
28. veljače	3. korizmena nedjelja - Bezimena	Sveta misa u 8.00 i u 10.00 sati. U 17.00 sati Gospin plač.

Napomene:

- U svakoj trećoj nedjelji u mjesecu je misa Sakramenta u 08.00 sati.
- U četvrtak 18. veljače nema Sv. mise jer je župnik na putu.
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE PO PREPORUCI U MOLITVE SVIM VJERNICIMA OD PAPE I HRV. BISKUPA (za veljaču)

Opća nakana: briga za stvoreni svijet

Da bismo stvoreni svijet – nezasluženi dar – brižno njegovali i čuvali za buduća pokoljenja.

Evangelizacija: Azija

Da porastu povoljne prilike za dijalog i susrete između kršćanske vjere i azijskih naroda.

Biskupska:

Da hodeći putem evanđelja, čuvamo duhovnu baštinu blaženoga Alojzija Stepinca, zalažući se za istinu evanđelja i vjernost Katoličkoj Crkvi i u djelotvornoj ljubavi punoj Božjega milosrđa, prema svim potrebitima.

ŠTOVANJE MAJKE BOŽJE LURDSKE U HRVATSKOM NARODU

Vijesti o događajima u Lurdu (1858) sigurno su se širile i Hrvatskom, ali o tome zadugo nema u tisku posebnih osvrti. Tek g. 1873. opisana su lurdska ukazanja. Od tada počinje i širenje štovanja Majke Božje Lurdske kod nas. Deset godina kasnije preveo je župnik Krsto Milas knjigu Hinka Lassera o čudesnim lurdskim ukazanjima, a i sam ih je opisao. Prvi oltar, što znači prva pojava javnog štovanja Lurdske Djevice, podignut je g. 1884. u Nedelišću (Međimurje). Godinu kasnije (1885) nabavljen je u Voćinu kod Virovitice kip Gospe Lurdske i postavljen na glavni oltar. Ubrzo je voćinska crkva postala hodočasnička. Kip je g. 1887. okrunjen lijepom krunom. Zalaganjem Joze Kovačevića, franjevca iz Požege, počela su iz godine u godinu stizati sve veća hodočašća u to ubavo selo na sjeverozapadnim obroncima Papuka. Naglo širenje štovanja potaknulo je svećenika Ignacija Horata da jednostavnim riječima opiše lurdska ukazanja. Knjižica je izišla u četiri izdanja i bila je vrlo dobro primljena. Sam Horat tvrdi u trećem izdanju svoje knjižice kako je u sva izdanja prodao 33.000 primjeraka, te dodaje, "Mnoge duhovno mrtve duše oživješe opet na život u milosti Božjoj i usplamtješe djetinjom pobožnošću spram Djevice bez grijeha začete..." Istodobno su isusovci u Dubrovniku u svojoj crkvi izložili štovanju kip Gospe Lurdske. Vjernici su ga rado prihvatili, i on je g. 1904. okrunjen skupocjenom krunom koju je blagoslovio sam papa Pio X. U Slavoniji, u Feričancima postavljen je g. 1892. na pobočnom oltaru kip Gospe Lurdske. Kad su isusovci g. 1895. u svojoj kući u Splitu uredili kapelu, u njoj je bio oltar Lurdske Gospe. On je g. 1905. zamijenjen lijepim oltarom od mramora. Godinu prije (1904) podignut je oltar Gospe Lurdske u franjevačkoj crkvi u Stonu. Uza sve to počelo se graditi umjetne špilje ili u prirodnim pećinama postavljati Gospine kipove. Time se željelo dočarati ugođaj Masabjelske hridi i Marijinih ukazanja. Među prve takve pećine u nas pripadaju Lurdska špilja na jednom brežuljku u Kaštel Lukšiću (1905), u Novigradu na križopuću (1905), na otoku Cresu, u orfanotrofiju i Betanija u Sarajevu ali i drugdje je bilo sličnih. Godine 1901. biskup Ivan Ev. Sarić darovao je časnim sestrama milosrdnicama Marijin kip i one su ga postavile u Sarajevu na Koševu (1907), i gdje su s društvom "Napredak" utemeljile "Konvikt – Lurd" za 20-tak đaka. Time je do g. 1905. štovanje Majke Božje obuhvatilo vjernike u svim našim krajevima. Proslava pedesetgodišnjice Lurdskih ukazanja (1908) nije bila samo podsjećanje na čudesne događaje u Lurdu, nego i poticaj za još veće širenje pobožnosti, za obnovu vjernika u duhu Lurda, kako je naglasio pisac "Vrhbosne", a to su jednako naglašavali i pisci drugih katoličkih novina i glasnika. U mnogim crkvama propovijedalo se tim povodom o lurdskim ukazanjima, a tiskale su se i svete sličice. Središte širenja štovanja Majke Božje Lurdske postao je samostan franjevac-kapucina na Rijeci. Pod vodstvom neumornog i svetog redovnika Bernardina Škrivanića, tadašnjega provincijala, sav rad kapucina bio je usmjeren širenju pobožnosti prema Mariji - Djevici iz Lurda. Riječki kapucini počeli su organizirati i prva hodočašća. Time su se pridružili Marijinoj želji, na koju su mnogi narodi odgovorili prije našega, da joj vjernici hodočaste u znak pokore i vjere. Prvo nacionalno hrvatsko hodočašće bilo je g. 1908. Hodočašća su se nastavila sve do danas. Nakon posljednjeg rata takva hodočašća organizira i Svetište Gospe Lurdske u Zagrebu (fra Roko Tomić) kao i Svetište Vepric (don Srećko Bezić), ali i drugi. U prvom i drugom hodočašću sudjelovao je sposobni i pobožni biskup Juraj Carić, predstojnik sustolnog kaptola u Makarskoj. Potaknut lurdskim zanosom, Carić je u Vepricu, blizu Makarske, utemeljio Svetište Gospe Lurdske. U prirodnu špilju vrlo sličnu Masabjelskoj, postavio je kipove Lurdske Djevice i sv. Bernardice. Taj je prostor 15. listopada 1908. blagoslovljen i predan javnom štovanju. Pobožni vjernici iz Primorja i obližnjih krajeva ubrzo su počeli hrpimice pohađati Vepric. Pod utjecajem sve većeg širenja pobožnosti sagrađena je g. 1910. prva crkva na čast Lurdske Gospe u Dalmaciji, u Dubočaju, selu župe Rogoznica.

Jednako je u Otoku, na antepediju mramornog Gospina oltara isklesano Marijino ukazanje Bernardici (1913). Nakon prvoga svjetskog rata Talijani su okupirali Rijeku. Time je prestalo razgranato djelovanje riječkih kapucina. Škrivanić je morao otići iz Rijeke, a rad se ograničio na gradske vjernike. Usprkos tom teškom udarcu, širenje se pobožnosti nastavilo. Razni glasnici donosili su članke o Lurdu, vijesti o ozdravljenjima i milostima. Tako je u trećem godištu glasnika "Gospa Sinjska" počeo izlaziti niz članaka o Bernardici i lurdskim ukazanjima. Godine 1922. seljaci Lumbarde na otoku Korčuli završili su uređenje prostora pokraj ceste, na mjestu Koludrt i na njemu su podigli malu špilju u koju su 30. rujna iz župne crkve prenijeli kip Marije i sv. Bernardice što su ih nabavili još g. 1918. Još veći zamah pobožnosti prema Lurdskoj Djevici osjetio se g. 1928, kad je Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima u Zagrebu počeo izdavati obiteljski mjesečnik "Naša Gospa Lurdska". Cilj Lista bio je da "povede naše obitelji, naše selo i grad, sav hrvatski narod k svjetlu, koje je zasjalo iz Lurda". Već u prvom godištu počeo je izlaziti u nastavcima prijevod knjige "Lurdsko čudo" francuskoga pisca Jean-Charles Reynauda, koje je tiskano i kao posebna knjiga. Godinu prije dugogodišnji vođa lurdskih hodočašća vlč. Pavao Lončar izdao je opis lurdskih ukazanja. Inače, u tom se listu pisalo i o ostalim našim Marijinih svetištima, o katoličkom pokretu koji se povezuje sve više s Marijom, te o raznim pitanjima kršćanskog života. U njemu su pisali gotovo svi katolički javni radnici jer se nastojalo odgajati katolike muževe i žene u ozračju Lurda. Jedan od znatnijih uspjeha kruga oko "Naše Gospe Lurdske" bilo je otvorenje "Doma Gospe Lurdske" na čemu je osobito radio spomenuti vlč. Lončar. U njemu su stanovale katoličke sveučilištarke. Od hodočašća u Lurd, koja se redaju iz godine u godinu i o kojima izvješćuje List, najvažnije je bilo g. 1933. Tada se slavila 75. obljetnica lurdskih ukazanja. Te godine, dne 8. prosinca, na blagdan Bezgrešne, blažena je Bernardica proglašena u Rimu svetom. Još prije, g. 1929. javlja se u "Novoj reviji" fra Karlo Balić, tada mladi mariolog. On je naglasio kako je proglašenje dogme Bezgrešnog Začeca Bl. Dj. Marije (1854) početak katoličke obnove. Potvrda toga je Lurdska pećina jer je "izvor čudesa, milosti i blagostanja". Balić je u istoj smotri nastavio pisati o lurdskim čudesima, kao o sigurnim svjedočanstvima vjere u Krista i Mariju, a koja potvrđuju stručnjaci-liječnici. U svom daljnjem mariološkom radu, kao i na organiziranju svjetskih mariološko-marijanskih kongresa, Balić je g. 1958. predvodio kongres u prigodi 100. obljetnice ukazanja. U njegovu radu sudjelovala je i hrvatska sekcija u kojoj je više predavača govorilo o ulozi Marije u životu hrvatskoga naroda. Moguće da je i pod Balićevim utjecajem uprava Provincije Presvetog Otkupitelja odlučila staviti novi samostan u Zagrebu pod zaštitu Gospe Lurdske. Nastojanje franjevaca tog samostana oko širenja slave Marijine - Majke Božje Lurdske našlo je plodno tlo u dušama i srcima vjernika. Plod toga bilo je i novo Svetište. U samostanu su djelovali mnogi franjevci, štovatelji Marijini. Među njima bismo spomenuli fra Božu Vucu, apologetu koji je o Lurdu izdao dvije knjige i fra Gašpara Bujasa koji je opisao svoj duboko religiozni doživljaj Lurda. I inače su franjevci te Provincije bili uvijek pobožni prema Majci Božjoj, pa tako i pod imenom Gospe Lurdske. U Šibeniku je, primjerice, kraj crkve Sv. Lovre postojala prirodna špilja sv. Franje. Više pobožnih žena počelo je g. 1923. skupljati novac za uređenje špilje i nabavku kipova Marije i Bernardice. U tome se posebno istakla gospođa Ana Šare. Uređenje je vodio profesor Bolić. Blagoslov je obavio 8. prosinca 1926. šibenski biskup Jeronim Mileta. Isto tako istaknuli bismo fra Franju Rakića, koji je u više crkava podigao Lurdske špilje s Marijinih likom. Od njih se osobito isticala u Golubiću kod Knina (1931) koja je u posljednjem ratu uništena. Slične špilje dizale su se i na drugim mjestima, a jednako se podižu sve do danas.

Ovo je tek mali i prigodni prikaz širenja štovanja Majke Božje Lurdske u hrvatskom narodu. Ta je pobožnost dio ljubavi prema Majci Božjoj koju naš narod nosi u srcu. Ona ga je pratila kroz klance jadikovce u prošlosti, a daje mu snage i danas.

fra Josip Ante Soldo

Prriedio: Željko Dominis

Izdaje: Pastoralno vijeće Župe Svetog Roka, Lumbarde, tel. 712-087

Odgovara: don Vlado Markić, župnik

Uređuju: don Vlado Markić i Željko Dominis